

Hubert Allewaert

Geboren op 27-02-1908 te Stavele

Overleden op 05-04-1985 te Poperinge

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

†

Dierbaar aandenken aan

de Heer

Hubert Allewaert

echtgenoot van Mevrouw Ida Feryn

geboren te Stavele op 27 februari 1908
en godvruchtig overleden in het Maria Ziekenhuis
te Poperinge op Goede Vrijdag 5 april 1985,
gesterkt door de H. Sacramenten der Zieken
en de Apostolische Zegen.

Ondervoorzitter K.B.G. Lo en Pollinkhove,

Ere-Voorzitter A.C.V., afdeling Pollinkhove,

Oudstrijder 1940 - 1945.

*Vereerd met verscheidene burgerlijke en militaire
eretekens.*

Echtgenote, familieleden en vrienden zijn bedroefd
om het afsterven van deze in-goede man Hubert.
Het doet pijn omdat zij zo goed beseften hoe sterk
hij van hen allen hield en hoe hij verlangde zich
verder in te zetten voor zijn K.B.G., hoe hij
verlangde om nog wat te kuieren in die wondere
natuur van God, waarin hij als man van te lande,
een natuur-mens, ten volle openbloeide.

Hubert was een minzaam man, met een geduldig
en goed hart, een monkel van goedheid,
een straal van zijn menslievende ogen, die
hartelijke, gastvrije woorden: „Kom binnen en
ontsteek“, want in „Zonnestraal“ was eenieder
welkom, 'n vrolijke kwinkslag en 'n opbeurend
woord. Mensen helpen, iemand 'n plezier doen
was hem ingeboren, hij was steeds bereid en
beleefde er deugd aan. Zijn vanzelfsprekende dienst-
baarheid en goedheid kenmerkten zijn opbouwend
werk ten bate van het verenigingsleven.

Zijn sterkste troef, in wel en wee, was zijn rots-
vast geloof waarmee hij niet te koop liep, maar
waarvan hij leefde, zijn gehechtheid aan Kerk
en parochiaal leven. Het was voelbaar dat hij een
biddend man was, een vroom verzoerder van
O.-L.-Vrouw van Lourdes die hij zo graag bezocht
in haar genadeoord te Lourdes. Hubert was iemand

die gelovig kon zeggen: „Wat God doet is wel
gedaan“. Zo bleef hij aanvaardend tegenover het
leven staan, ook als zware pijn en ongemakken
hem aftakelden.

Of Hubert ooit aan sterven heeft gedacht? On-
getwijfeld, maar daar sprak hij maar liefst niet
over om Ida geen pijn te doen. Haar alleen te
moeten achterlaten heeft hem zo vaak bezig ge-
houden. Maar dan schakelde hij zijn geloof weer in
met de woorden: „Onze Vader, Uw naam worde
geheiligd, Uw wil geschiede“.

Nu wij Hubert uit handen moeten geven kunnen
wij, bedroefd, maar zeer dankbaar en fier op hem
neerkijken: een goed en trouw echtgenoot, een
gewaardeerde vriend, een voorman in het organi-
satieleven, die vast en zeker welkom zal zijn bij
God voor wie hij in alle eenvoud en plichtsbewust
geleefd en gewerkt heeft.

Dierbare Ida, in wederzijdse trouw, één van hart
en één van geest, is de Heer ons steeds geweest
„ons schild en ons vertrouwen“. Dank om uw
steun, uw moed en bemoediging, blijf moedig
en vrouwvol in uw verdere levensjaren. In gebed
voelen wij ons mekaar nabij.

*Dierbare familie, vrienden, buren, medeleden A.C.V.
en K.B.G. en oudstrijders*, dank om uw genegen-
heid en sympathie. Bij de verrezen Heer blijf ik u
gedenken, bedenk ook mij in uw zondagsviering
en familiegebed.

Dank aan allen die mij in de kliniek liefdevol
hebben verzorgd en bijgestaan.

Dank aan Remi en Clara, om hun steun en hulp in
de laatste maanden.

*Hij ruste in de vrede van de Heer onder de
bescherming van O.-L.-Vrouw van Lourdes.*

Ida FERYN, *zijn echtgenote*;
De families ALLEWAERT - PANNIER en
FERYN - DESIERE - NEUDT,

danken u voor uw gebeden en gewaardeerde blijken
van christelijke deelneming.

Begravenisond. M. Cornelis-Salembier, Diksmulde.

Drukkerij Dupont, Lo.